

La Taula de Consens del Delta, que agrupa regants i ajuntaments, ha proposat a la CHE, d'esquena a la PDE, una rebaixa del cabal mínim del tram final del riu a canvi d'assegurar el reg i els seus beneficis sobre les llacunes. La plataforma n'alerta dels perills.

L'equilibri entre el cabal dels canals i el del riu enfronta la PDE amb la Taula de Consens

Terres de l'Ebre Oscar Meseguer

La Taula de Consens del Delta, integrada per les comunitats de regants i ajuntaments del delta de l'Ebre, ha proposat a la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE), amb vista al nou període de planificació hidrològica 2028-33, una reducció del cabal ecològic del tram final del riu Ebre per als mesos de maig, juny, juliol i agost, per a garantir en cas de sequera l'aigua que baixa pels canals de reg quan el conreu de l'arròs en necessita més. La mesura blindaria d'esta manera un sector estratègic al territori, després que el 2023 la CHE restringís per primera vegada a la mitat l'aigua de reg en plena sequera. L'argument, però, va més enllà de l'agràric, ja que la Taula defensa que la reducció del cabal mínim del riu, dels 80 m³/s als 65 m³/s durant la part final de la primavera i l'estiu, ha de permetre garantir un cabal mínim dels canals de reg que, a més a més d'alimentar els arrossars, acaba nodrint d'aigua dolça les badies i les llacunes, espais d'alt valor ecològic per la seua biodiversitat. Concretament, la Taula de Consens proposa que entre maig i agost, el cabal mensual ecològic total dels dos canals —el de la dreta i el de l'esquerra— aporte al Delta almenys 35 m³/s, quan fins ara, sense estar fixat amb caràcter normatiu, se situaria implícitament entre els 9 m³/s del maig i els 20 m³/s de l'agost, segons la documentació aportada per la Taula a l'Esquema de Temes Importants del Pla Hidrològic de la conca de l'Ebre (PHE) 2028-33, que es va publicar el mes de novembre passat.

Quan la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) ha detectat el moviment de la Taula, fet sense cap publicitat durant el primer període d'aportacions al nou PHE, ha denunciat que una reducció del cabal ambiental del tronc principal del riu en moments de sequera per a blindar la concessió d'aigua de reg empitjoraria la qualitat ecològica de l'aigua de l'Ebre i perjudicaria el Delta i activi-

Imatge d'arxiu de la llacuna de l'Encanyissada, a l'hemidelta dret.

Ajuntaments i regants plantegen reduir el cabal mínim de l'Ebre per a blindar el reg i la seua funció ambiental

tats econòmiques que en depenen. Concretament, la plataforma alerta que acceleraria l'entrada de la falca salina més amunt del punt crític del barranc de la Galera i això provocaria problemes de salinització en els pous propers. També denuncia que afectaria la producció de marisc i les pesqueries, a més de dificultar la navegació turística o l'accés al port de Deltebre. La PDE, òbviament, no s'oposa a fixar un cabal ambiental a l'alça per als canals. De fet, és el que ella mateixa havia reclamat en anteriors processos d'al·legacions a la planificació hidrològica de la conca. El que defensa és que això no s'ha de fer en detriment del cabal fluvial. **"És una renúncia que no s'entén"**, exclama la portaveu de la PDE Su-

La plataforma ho rebutja i alerta que perjudicaria altres sectors i acceleraria la falca salina

sanna Abella, en declaracions a este setmanari. **"Els ajuntaments que conformen la Taula de Consens són plenament conscients?"**, se pregunta. La PDE insta a la Taula de Consens a retirar esta proposta i treballar en un front comú per a consolidar les dotacions de reg com cabal ecològic, una mesura que **"afavorix tant a les Comunitats de regants com als espais naturals del Delta de l'Ebre"**. Els activistes també qüestionen que el director tècnic de la Taula de Consens, Rafa Sánchez —que ara aprova un volum anual d'aigua per al Delta, entre el riu i els canals, de 3.368 hectòmetres cúbics (hm³)— siga el mateix hidroleg que fa dos dècades, a través de la Comissió per la Sostenibilitat,

fonamentava les peticions territorials de cabals anuals per sobre dels 7.000 hm³ en anys de sequera, posteriorment rebaixades per sota dels 6.000 hm³. **"O ens enganyava aleshores o ens enganya ara"**, es queixa Abella.

El debat sobre la necessitat d'integrar les concessions dels regants dins d'un cabal ambiental global del tram final de l'Ebre i el Delta ha sigut recurrent en els últims anys, però no ha tingut cap trasllat concret als plans hidrològics de conca. Si jurídicament se considera com a cabal ambiental, l'aigua dels canals se mantindria com a segona prioritat en cas de sequera prolongada, per darrere de l'ús de boca però per davant de l'ús exclusivament agrícola. Ara, els principals agents polítics i econòmics del Delta tornen a posar la qüestió sobre la taula per a plantejar una "redistribució de l'esforç ambiental", ja que justifiquen que l'illa i les riberes del riu incloses en la Xarxa Natural 2000 afecten 487 hectàrees de terreny protegit,

mentre que el Delta en el seu conjunt, irrigat per tota la xarxa de reg, implica més de 48.000 hectàrees de superfície de la mateixa Xarxa Natura 2000 i, entre altres actius naturals, més de 25 tipus d'hàbitats i més de 90 espècies d'aus aquàtiques.

La proposta tècnica de la Taula, a què ha tingut accés esta publicació, valora que els cabals dels canals afavorixen el control de la salinitat a les badies litorals; la prevenció de cianobacteris (organismes microscòpics que contenen clorofil·la, poden fer la fotosíntesi i se tradueixen en proliferació d'algues nocives); el manteniment de zones de nidificació, alimentació i descans per a aus aquàtiques i el "sosteniment del complex agroecològic de l'arrossar com a hàbitat funcional". La mateixa proposta tècnica sosté que reduir el cabal mínim del riu fins als 65 m³/s durant quatre mesos no afectaria la saboga, considerada de referència per a establir cabals ambientals, ja que el 2014 el PHE hauria conclòs